

مدرک مجرب از امام صادق علیه السلام

باب حادی عشر

صفات ثبوتیه خداوند

جلسه ۲۴

استاد علی احمدی

ارادهی خداوند متعال:

بیان دو نکته:

۱- اراده خداوند همان علم خداوند به مصلحت است و کراهت خداوند همان علم خدا به مفسده افعال است.

۲- اراده خداوند معنایی دیگری غیر از معنای مذکور ندارد و گرنه توالی فاسدی مثل تعدد قدماء، تسلسل و ... پیش خواهد آمد.

● نکته: معنای صحیح اراده، همان است که قبلاً ذکر کردیم، یعنی اراده حادث و صفت فعل و به معنای ایجاد است.

دفع یک اشکال:

اراده خداوند حادث است و نیاز به اراده دیگری ندارد، بلکه منشأ آن ذات خداوند متعال است؛ همان گونه که اراده انسان نیز حادث است و نیاز به اراده دیگری ندارد؛ پس در نتیجه، این اشکال که اگر اراده خداوند حادث باشد نیاز به اراده دیگری دارد و اگر اراده دیگر نیز حادث باشد تسلسل لازم می آید، اشتباه است.

مدرک بودن خداوند متعال:

خداوند متعال مدرک است؛ مدرک بودن یعنی عالم بودن، اما نوع خاصی از علم را شامل می شود؛ کما اینکه سمیع و بصیر بودن خداوند نیز ریشه در علم خداوند دارد ولی نوع خاصی از علم مراد است، یعنی

مدرک محبب از امام صادق (ع)

علم به مسموعات و مبصرات؛ پس مدرک بودن خداوند یعنی: آنچه برای ما توسط حواس قابل درک است، خداوند به آنها علم دارد.

● نکته: در مخلوقات، ادراک غیر از علم است، زیرا ادراکات توسط حواس انجام می‌شود، بخلاف علم؛

اما از آنجایی که خداوند متعال منزّه است از اینکه دارای حواس باشد، پس در نتیجه، ادراک

خداوند همان علم خدا به مدرکات است و صفتی جدا و مغایر با علم نیست.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv